

När timret tar slut!

Vi har haft det på känn men nu är det klarlagt. Syd-sverige får en mycket kraftig timmerbrist.

Johan Freij
Affärsområdeschef
Skog & Lantbruk

Jag hajade verkligen till när vi sammanställde Skogsstyrelsens virkesbalansutredning med sågverkens massiva satsningar på ökad produktion. Södra Sveriges sågverk går emot en timmerbrist på hela 4 miljoner m³fub per år, på en marknad som förbrukar drygt 15 miljoner m³fub totalt. Det är en dramatisk obalans som kommer att ge stora konsekvenser. Just nu förser granbarkborren industrin med råvara men när detta utbud försvinner och det vattenlagrat "Gudrunvirke" tryter så blir det tufft.

Om inte luften inte går ur trävarukonjunkturen fullständigt så blir första fasen en fruktansvärd pris-konkurrens på timmer. Den Småländske skogsbonden kommer att gnugga händerna när han får priser han aldrig skådat förut. Höjda priser kommer att öka utbudet marginellt men många markägare kommer att hushålla med den gamla skog man har kvar. Andra sitter med sprängfyllda stormskogskonton och har inget behov av pengar. Timret räcker alltså inte även med höjda priser. Sågverken i Götaland kommer att gå upp och köpa i Mellansverige där priserna också går upp. En desperat jakt på timmer bland Östersjöländerna ger också knapert resultat eftersom alla har brist. Dyra konsulter rekommenderar klinttimmer. Men där hamnar sågverkscheferna i ett riktigt getingbo där massaindustrin egenmäktigt regerat tidigare. En industri som nu känner sig nu trängd av bränslesortimenten underifrån och sågverken uppifrån tvingas då höja massavedspriserna. Inte heller detta blir en lösning för sågverken.

Enda lösningen att vinsterna styrs om från investeringar i ökad produktion till vidareförädling. OM man själv inte sitter i sågverkets styrhytt är det lätt att vara proffstyckare men om man vet att trävarusektorn är den industrigren där råvarukostnaden slår hårdast så finns inga alternativ. Enda sättet att minska timmerprisets betydelse för sågverkets ekonomi är att ladda produkterna med förädling. Historiskt sett har sannernigen inte vidareförädling varit någon mirakelmedicin för ökad lönsamhet. Det är några få, företrädesvis mindre aktörer som lyckats fullt ut. Men i ett land där det anses för dyrt att till och med sätta ihop avancerade dammsugare och tvättmaskiner så förstår alla att enda anledningen till en fortsatt framgångsrik sågverksindustri är att vi sitter på råvaran. Räcker då inte råvaran så skall ju ingen inbilla mig att vi långsiktigt är mycket bättre än exempelvis Östeuropéer på att klyva stocken i delar som torkas för att sedan skickas ut på marknaden. Jag ser inget alternativ till förädling. Ökat värde i produkten är också den bästa utvecklingen för de Svenska skogsägarna. Då tål köparen ett högre råvarupris. Med den utveckling vi nu ser kommer perioden med skyhöga timmerpriser bli relativt kort. Sågverk kommer att slås ut och en ny balans etableras.

Till skogsägaren blir rådet att spara den grova skog som blir över efter granbarkborren men när sen timmerracet kommer så gäller det att passa på.